

De Boodschap van Sebastiaan • Tekenen voor de Dichterswijk • Net te rijk voor de voedselbank

koop die krant
€2,50

DE UTRECHTSE DAKLOZENKRANT • NR. 10 • VR 30 JUN - DO 20 JUL 2017 • JG. 24 • 2,50 WAARVAN 0,90 VOOR DE VERKOPER • LET OP HET PASJE

Vlechten Los En Rennen Krenge (V.L.E.R.K.)

TEKST FRANCA DUYM
FOTOGRAFIE FLEUR WIERSMA

Warm Weer en een Warm Bad

Het is de woensdag in de week van het Midzomergrechtfestival, welke zaterdag haar kick-off heeft gehad met de Gay Pride op de Utrechtse grachten. Het is een festival dat genderdiversiteit en seksuele diversiteit viert. Als millennial, opgegroeid met open-minded ouders, een student van genderwetenschappen en pionierende literaire grootmeesters denk ik er soms niet eens aan dat het creëren of verbreden van maatschappelijke tolerantie hard nodig is. Ik weet

heus wel dat ze er in andere landen een potje van maken, maar in mijn Nederland? Wanneer we op deze eerste dag van de zomer, de laatste dag deze week van verzengende hitte, aansluiten bij Vlerk, de homovolleybalvereniging van Utrecht, is dat de eerste vraag die om mijn lippen speelt: vanwaar de behoefte voor deze afbakening?

'Ik wilde ook weleens in de meerderheid zijn,' is één van de eerste dingen die voorzitter Manita me vertelt. Het is waarschijnlijk typisch zo'n gevalletje bewustwording: het feit dat je de minderheid erbij probeert te betrekken maakt haar nog niet onderdeel van de

meerderheid. Direct daarna vertelt ze dat het er eigenlijk niet toe doet, je geaardheid, of wat dan ook, het is hier veel belangrijker dat mensen zichzelf kunnen zijn: 'we zijn hier geïnteresseerd in alles'. Ze omschrijft de vereniging als een warm bad, een manier waarop ook de andere leden die ik spreek Vlerk omschrijven. Hoofddreden is dat de leden naast het volleyballen een hechte groep en een plek van warmte en acceptatie vormen. Het enige criterium om je aan te mogen sluiten bij de vereniging is eigenlijk dat je wel een beetje moet kunnen volleyballen. Meer dan dat hoeft het niet te zijn.

Inspanning en Ontspanning

Het is de eerste buitentraining van het seizoen. Normaal gesproken volleyballen ze in de Galgenwaard, maar vanwege het einde van het seizoen huren ze daar 's zomers geen zaal. Dat de zalen gesloten zijn betekent niet dat de vereniging echt een zomerstop ingaat, enkel dat de leden van de vereniging een mooi stukje gras in het Wilhelminapark hebben gevonden waar ze iedere woensdag hun net opzetten om een balletje te slaan. Vanaf acht uur

stromen de mensen rustig binnen: Manita komt met het net, een ander lid heeft de vlaggen meegenomen, een aantal mensen brengt een bal mee en bijna iedereen heeft een hapje of een drankje meegebracht voor na afloop van de training, wanneer ze vaak met z'n allen gaan picknicken. Het sociale karakter van de vereniging wordt al snel duidelijk: ze organiseren vaak uitjes en activiteiten, hebben ieder kwartaal borrel in Kafé Kalff, want ze vinden teambuilding net zo belangrijk binnen als

buiten de sport. 'We zijn een hechte vereniging,' vertelt PR- en activiteitencommissaris Hans, en dat spat er vanaf.

Om lid van de homovolleybalvereniging te worden hoef je niet perse op hetzelfde geslacht te vallen. Vlerk is 'straight-friendly', en niet alleen in theorie. Omdat ze een veld over hadden dit seizoen is het dames beginnersteam opgezet. Die zijn allemaal hetero. Of nu ja, dat weten ze eigenlijk niet. 'Je hoeft hier niet meteen uit de kast te komen, juist niet. We vinden het gewoon belangrijk dat je gezellig bent en het gezellig vindt.' De komst van vrouwen wordt wel gewaardeerd. Er waren een tijdlang vooral veel mannelijke leden, wat de instroom van vrouwen een beetje afhiel, zoals bij meerdere verenigingen. Als vrouwen er eenmaal zijn, volgt de rest meestal snel: vrouwen kletsen vaak enthousiast (als we even mogen stereotyperen) en mond-op-mond reclame is waar Vlerk vooral haar aanwas van krijgt.

Praktische zaken

Na een gesprek over de gezelligheid van de vereniging wordt er ook ingegaan over het eigenlijke doel van deze vereniging: de sport. Er wordt meegedaan aan

allerlei toernooien in zowel het binnen en buitenland. Ze doen mee aan toernooien van de NeVoBo, de Nederlandse Volleybalbond, maar ook aan de homo-competitie en buitenlandse competities. De leden komen vaak van verschillende niveaus; sommigen waren op de middelbare school goed in volleybal, anderen hebben op hoog niveau gespeeld en willen nu lekker op recreatieniveau sportief ontspannen. Meedoen aan de competities vinden ze vrijwel allemaal leuk: trainen wordt toch wat fanatieker als je een doel voor ogen hebt. Er zijn vooral veel gelegenheidstoernooien, ook georganiseerd door andere homovolleybalverenigingen, waar Hans enthousiast over is. Het is fijn om gelijkgestemden tegen te komen en op zo'n grote schaal bijeen te komen voor een gemeenschappelijk enthousiasme: volleybal.

Op praktisch gebied heeft Vlerk een geschiedenis zoals vele verenigingen, met hier en daar wat kleine bijzonderheden. Ze zijn in de Jaren '90 ontstaan als onderdeel van de COC, de belangenorganisatie voor LHBT's (voor de leden onder ons: Lesbiennes, Homo's, Biseksuele en Transseksuelen). Bij behoefte aan sportieve activiteiten ontstond het idee voor volleybal, en later zijn ze afgesplitst als aparte vereniging: Vlerk. Vlerk staat voor 'Vlechten Los en Rennen Kreng', maar waar die afkorting precies vandaan komt kan Hans me ook niet vertellen. 'Volgens mij is een vlerk ook een vos, vandaar ons logo.' Ik stel me zo voor dat het staat voor het ontdoen van een uniform, voor het hebben van lol, onder het mom 'gooi je haar los'. Misschien is dat wel helemaal niet zo. Een bevestiging van een van deze theorieën kan ik op Google niet vinden, maar met een naam die zo gaaf is maakt het vossenlogo eigenlijk niet meer uit.

De Vrienden van Volleybal

Vlerk doet me denken aan studentensportverenigingen, wat misschien ook de reden is dat de gemiddelde leeftijd hier wat hoger ligt. In de studententijd zullen jongeren zich toch eerder bij deze verenigingen aansluiten dan bij sportverenigingen als Vlerk. Overeenkomsten zijn er wel: de leden houden van sport en van een drankje, ze ontmoeten elkaar

tijdens het uitgaan en tijdens een lidmaatschap ontstaan er regelmatig vriendschappen voor het leven. Hier is er weinig ruimte voor exclusiviteit: juist de openheid viert hoogtij. Wanneer ze in de zomer volleyballen, zoals nu, vragen soms omstanders of ze ook even mee mogen doen. Hier wint de vereniging zeker een aantal leden door, waarvan sommigen lange tijd blijven hangen. Vanavond, in het kader van Midzomergracht, zijn er ook een aantal spelers voor het eerst, omdat het een open avond is, zodat mensen uit kunnen proberen of het wat voor ze is.

Rennen, kreng

Na een kort gesprek met Manita word ik over gedragen aan Hans en begint het spel. Hij legt me nog even uit hoe het precies ook weer werkt, volleybal, met vaste plekken en ronddraaien en hoe je op moet slaan. Ik krijg direct flashbacks naar het laatst gekozen worden voor gym op de middelbare school, maar in de ogen van de mensen op het veld begint het te schitteren. Er wordt gesmashed alsof hun leven er vanaf hangt, samengespeeld op een niveau dat ik niet voor ogen had gehouden bij mensen die niet altijd samen spelen, en tussendoor even gelachen als iemand in het net hangt of goed mislaat. Voor punten wordt geklapt, en aan de zijlijn schenken niet-spelende leden alvast een glaasje in. De perfecte afsluiter van de eerste avond van de zomer, lijkt me zo, en ze spelen totdat de zon onder gaat.

Animo is er in ieder geval genoeg, en niet alleen voor volleybal. Op de site linkt de vereniging door naar allerlei andere homosportverenigingen in stad en land, en dat zijn er een hoop meer dan ik had gedacht. Deze cijfers kunnen er niet om liegen: een LHBT-vereniging, *straight-friendly*, als een warm bad is niet alleen fijn, maar zelfs nodig. Dat de aanmeldingen van jongeren niet zo hoog liggen deert dan ook niet: het komt vanzelf. Na de levensdrukte van 'werk-huis-kids' ontstaat er vaak weer tijd, die opgevuld kan worden met leuke activiteiten met gelijkgestemden. Dan staat Vlerk, samen met de andere verenigingen, voor je klaar. Voor het gooien van een balletje, het drinken van een glaasje en een hele hoop plezier.